

Bibliaóra – 2021.április 16.

Előfohász: „Ti, Istent keresők, éledjen szívetek (Zsolt 69,33)!” Ámen.

Ének: 226. dicséret: „Krisztusom, kívüled...”

Előima

Felséges Istenem, szerető mennyei édes Atyám az Úr Jézus Krisztusban! Könyörgök, gyújtsd lángra a szívemet és a lelkemet szereteted tűzével. Segíts meg engem, Szeretet, hogy Téged szeresselek, Aki oly sokat tettél értem! Vond magadhoz a szívemet és értelmemet, hogy egyedül Terád irányuljon minden gondolat! Segíts, hogy hű és kitartó akarattal tudjam szeretni a barátaimat és az ellenségeimet. Bármilyen sok is a bűnöm, még több a Te kegyelmed. Köszönöm, hogy kész vagy, hogy a bűnöst – engem karoddal fölemelj. Te vagy a lelki Izráel pásztora, a nyáj a Te tulajdonod, Te mindannyiunk Szabadítója vagy. Kérlek, mutasd meg ajándékaiddal az utat, amely átvezet a világon! Adj nekem reménységet, amely erősen kapaszkodik beléd, és amely maga mögött hagyja, ami szétesett, és kegyelem által megnyeri azt, ami maradandó! Történjen velem úgy, Uram, ahogy Te akarsz! És ahogy Te akarsz, én úgy fogok indulni, csak kérlek, segíts megértenem akaratod. Jó az, ahogy Te akarsz, Uram. És mivel te úgy akarsz, bátran nekilátok, mert szívem akaratodba simul. Ma, Uram – Te tiszta fény, ezen az alkalmon törj be hozzám ragyogásoddal és világítsd meg előttem az igazság igéjét! Isteni erő, hozd elő, ami még rejtve van, és mutasd meg a világos, ragyogó életet. A názáreti Jézus Krisztus nevében kérlek, hallgass meg engem, hogy felkeljek és Veled járjak. Ámen.

Ószövetségi alapige: Mózes IV. könyve 25

„Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival, mert ezek meghívták a népet isteneik áldozatára. A nép ott evett, leborult azoknak az istenei előtt, és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az Úr Izráel ellen, és ezt mondta az Úr Mózesnek: Fogasd el a nép minden főemberét, és akasztasd fel őket fényes nappal az Úr előtt, hogy elforduljon az Úr fölgerjedt haragja Izráeltől. Mózes tehát ezt mondta Izráel bíráinak: Gyilkolja le mindenki a maga emberei közül azokat, akik Baal-Peórhoz szegődtek! Éppen akkor jött egy izráeli ember, aki egy midjáni nőt hozott testvéreihöz Mózes szeme láttára, meg Izráel egész közösségének a szeme láttára. Azok pedig sírtak a kijelentés sátrának a bejárata előtt. Amikor meglátta ezt Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia, kilépett a közösség közül, dárdát fogott a kezébe, bement az izráeli ember után a sátor belsejébe, és hason szúrta mindkettőjüket, az izráeli embert és azt a nőt is. Ezzel elhárult a csapás Izráel fiairól. Huszonnégyezer halottja lett a csapásnak. Azután így beszélt az Úr Mózeshez: Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia elfordította haragomat

Izráel fiairól, amikor felindulásomnak megfelelően bánt velük. Ezért nem semmisítem meg Izráel fiait felindulásomban. Mondd meg tehát: Íme, én békeségem szövetségével ajándékozom meg. Övé és utódaié lesz a papság szövetsége örökre, mivel haragra indult Istenéért, és engesztelést végzett Izráel fiaiórt. Annak a megölt izráeli embernek a neve, akit a midjáni nővel együtt öltek meg, Zimri volt, annak a Szálúnak a fia, aki Simeon egyik nagycsaládjának a vezető embere volt. A megölt midjáni nő neve pedig Kozbi volt, annak a Cúrnak a leánya, aki Midján törzsei egyik nagycsaládjának a feje volt. Azután így beszélt Mózeshez az Úr: Támadjátok meg a midjániakat, és verjétek le őket, mert ők is ellenetek támadtak, amikor cselet szőttek ellenetek Peór révén és Kozbi révén, aki midjáni fejedelem leánya, az ő hóguk volt, de megölték a Peór miatt támadt csapás napján."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Íme, ilyen a gyakorlatban harcolni a bűn ellen! Miután Moáb királya átokkal nem éri el a célját, – mert az Úr prófétájának szava csak áldást mondhat Izráel életére és szolgálatára –, a pogány istentiszteleti gyakorlat vonzóvá válik Izráel számára. Látjuk ezt épp abból a 24.000 emberből, akik áldozatul estek a csábításnak, akiknek az igaz istentiszteletén rés támadt. A hitgyakorlatban ugyanis sokszor szakadékok tátongnak az egyes hívők között. Mindig a mód a fontos, nem a dicsőített személy. Itt is, nem tekintenek Istenre, csak a módra. A test cselekedetei vonzóbbak. Sittim, az akácos völgy tele van paráznákkal. Gyakorolnak és közben nem is gondolnak bele, hogy *kinek* adták át teljesen magukat. A szem, a kéz, az egész test a vágyak istenét személyesíti meg, pedig egyedül Izráel Istene az Úr. Akácos út ez, és bizony 24.000 ember Izráel közösségéből átáll erre az útra. Úgy ítéli meg, hogy ez a helyes. Úgy ítéli meg, hogy így a jó. Nem kell itt átkot szórni a népre, magától is átáll. Megítéli Baál-Peór hitgyakorlatát, és helyesnek találja. Itt nem kell a hűség, elég hogy a cselekedetek beszéljenek. Itt nem kell a kiválóságra összpontosítani, elég átadni magát annak az érzésnek és érzelemvilágnak, ami jelen van. Elég az, amit kínálnak. Cselekedeteik pedig követik őket. Mindez Mózes előtt, a hitben járó nép előtt, a lévíták és papok előtt történik. Fényes nappal. Nincs bujkálás, szövetkezés, Baál-Peór teljes felvállalását látjuk, aki éket ver a közösségbe. A nép sír, Mózes tehetetlen, de Fineás, Áron unokája nem.

Tettével kifejezi, hogy a sírás nem segít. Tettével kifejezi, hogy a megalkuvás nem vezet előre. Tettével kifejezi, hogy az engedékenység leépít, de aki komolyan gondolja Isten szent voltát, annak az élete is szent és nem tud közösséget vállalni a látható bűnnel, hanem menti a menthetőt. Úgy ment, ahogyan Isten kívánja: megöldökölni az ó-embert. Az ó-ember: Isten nélküli ember. (Heidelbergi Káté 88. kérdése) Drága testvérem az Úr Jézus Krisztusban! Talán ma azt kérdezed, hogy jogod van-e mások életébe beleszólni? Isten válasza aláhúzza: Nemcsak jogod, hanem szent kötelességed, mert nem a te nagy kényelmed, hamis életérzeted a

lényeg, hanem a hűséges Isten személyének a megcsúfolása. Fineás felismeri, amit mi már nem szoktunk. Fineás tettével aláhúzza: „ami sok, az sok.” Fineás tettével megszemélyesíti: Gondold meg ember, hogy mi az, ami éppen az egyedüli szent Istent sérti. Bántja a szemünket? Bántja a fülünket? Bántja a szívünket? Bántja vagy belesimul azokba a cselekedetekbe, amelyek már természetessé váltak. A bűn a Krisztusban élő számára természetellenes. A megalkuvás egyszeri dolog, de megszokássá válik. Pál apostol is felszólította a Kolossében élőket: *„Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás, mert ezek miatt haragszik Isten.”* (Kol 3,5-6)

A csapás eredménye 24 000 halott. Rengeteg, és mind az előkelők, szó szerint a felső tízezer Izráelben. A nyilvános és nyilvánvaló bűn bizony áldozatokat követelt. És kiket? Azokat, akiknek élen kellett volna járni az Úr követésében, azoknak az életében bogács és kóró nőtt. 24 000 halott, ennyi ember még a COVID-19-ben sem halt meg Szlovákiában. A bűn minden közösségbe beférkőzik. Zimri, Simeon törzséből származó főember és Kozbi, Moáb főemberének a leánya esete mutatja, hogy hogyan gondolkodik a világ. Majd a jó házasság révén megoldjuk az ellentéteket, de sajnos leküzdhetetlen ellentét – szakadék tátong közöttük. Gond van a hitgyakorlattal. Itt a lét, a tét. A „**VAGYOK!**” jelenléte a tét. Aki az egzisztenciádról – lelki és testi értelemben – rólad gondoskodik. Az Úr, aki elhárította Moáb erejét, és átok helyét áldás hangzott, nem elégszik meg a félszívvvel. Isten, Aki elhívott, megszentelt és megáldott, annak nem lehet a sátraiba, idegent, más gondolkodását, más hitgyakorlatút hozni. Az Úr mindezt hitszegésnek tekinti: „Ezt már nem. Így nem.” Ahogyan nagymamám mondta: „Mindenki a maga fajtájából válasszon társat, mert ki kivel hál, olyanná váll! A fekvő helyre bevitt Kozbi azt jelenti, hogy Zimri szívében Baál- Peor lakik, nem pedig a Seregek Ura. Ezt tényként kell közölnünk! Ezért sír a nép. Ezért tekint Mózes e két fiatal életére. Ezért ragad dárdát Fineás, és ezért megy a keresztre a Mester, mert szerette az övéit, és nem a bűnnek éjében, hanem a kegyelem fényében akarja tudni azokat, akik Hozzá tartoznak. Dárda Fineás kezében, dárda Jézus oldalán azt szimbolizálják, hogy az Úr harcol értünk, nem átkot, hanem áldást készített.

Nagy veszteség a 24.000 főember, de könnyebb Jézus tanítása szerint élni, mint majd égni: *„Ha pedig a te kezed vagy a te lábad megbotránkoztat téged, **vágd le azokat és vedd el magadtól**; jobb néked az életre sántán vagy csonkán bemenned, hogynem két kézzel vagy két lábbal vettetned az örök tűzre. És ha a te szemed botránkoztat meg téged, **vájd ki azt és vedd el magadtól**; jobb néked félszemmel bemenned az életre, hogynem két szemmel vettetned a gyehenna tüzére.”* (Mt 18,8-9)

Drága testvérem! *„Úgy élj, hogy az egész világ benned Jézust ítéli meg. Szemükben Ő nem több, csak az, akinek te képviseled.”* (Bálint Zoltán: Úgy élj!)

Közének: 28. zsoltár 3-4.verse: „Áldott legyen a nagy Úr Isten...”

Újszövetségi alapige: Apostolok Cselekedetei 3, 1-10

„Péter és János felment a templomba, a délutáni imádkozás idejére, délután három órára. Arra vittek egy születése óta szánta férfit, akit napról napra letettek a templomnak abba a kapujába, amelyet Ékes-kapunak hívtak, hogy alamizsnát kérjen a templomba menőktől. Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük. Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: „Nézz ránk!” Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit. Péter ekkor így szólt hozzá: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!” És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent. Látta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent. Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékes-kapujában. És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Egy ifjú vallomása így hangzott: „Mifelénk egy zöldséges bácsi járt házról-házra, a hátán nagy kosárban cipelte az áruját. Egy meleg nyári napon kint játszottam a kertben, amikor a bácsi megállt a mi házunk előtt. Mi nem vettünk semmit, de kért tőlem egy pohár vizet. Beszaladtam és megkérdeztem édesanyámtól, hogy odaadhatnám-e az én pohár tejemet, amit nekem félretett. – Olyan izzadt és fáradt a szegény zöldséges bácsi. „Odaadhatod” – mondta édesanyám. Kivitem és látszott, nagyon jól esett neki, hogy én az uzsonnatejemet adtam oda. Egy ujjnyit hagyott az alján és azt mondta: „Ezt meghagyom neked.” Undorodva fordultam el a pohártól, hiszen belelógott a bajusza, hogyan innám meg? Majd azt kérdezte: „Ugye undorodsz egy másik ember után inni a pohárból?” Gondold csak el, hogy az Úr Jézusnak sem kedves, ha valaki csak az élete végén adja neki az életét. Az olyan, mintha valaki csak a pohár alján a maradékot adná Jézusnak. Azon az éjjelen nem tudtam aludni. De imában elmondtam az Úr Jézusnak, hogy az egész életem neki akarom adni, nem csak a maradékot. Így lettem már fiatalon az Úr Jézus gyermeke.”

Először is fontos látnunk azt, hogy mi jellemzi a sántaságot. A szánta ember ugyanis sem a templomban nem volt, sem a templomon belül. Ez jellemzi legjobban a sántát. Aki a hitében sántikál, nincs sem itt, sem ott. De milyen jó, hogy az ilyen sántikáló úton is lehet találkozni olyan emberekkel, akik szívükben hordozzák Urukat, Jézus Krisztust. Aki alamizsnát kér, azokhoz is odafordul. Ez a helyzet velünk is. Valljuk be őszintén. Olyan kevéssel is beérjük, mint a szánta ember a bibliai történetben. Olyan megfelelő számunkra, hogy itt is és ott is jelen vagyunk. Ide-oda csapódik az életünk. Megfelel nekünk bent is, de ha úgy

akarjuk, akkor kívülálló marad(hat)unk. Milyen jó, ha kapunk egy kis maradékot. Milyen jó, mert mi egy kevéssel is beérjük. Milyen jó, hogy nekünk elég az, amit éppen ott és akkor nyújtani tudnak. Milyen jó, hogy adnak. Milyen jó, hogy megkapom, amire szükségem van. De Isten emberei éppen ezért mondják el a koldusnak, hogy aranyuk és ezüstök nincsen, de amijük van, azt adják neki. Isten emberei azt adják tovább, amit maguk is ajándékképpen kaptak. Ők nem azt adják, amit ő kér, hanem azt, amit Isten adott nekik. Az apostoloknak nem azt kell továbbadnunk, amit kérnek tőlük, hanem azt, amit Isten kínál, mert ha nem is tudják, valójában arra van szükségük. Ők imádkozni mennek, mint a zsidók sokasága naponta háromszor: reggel 9 órakor, délután 15 órakor és napnyugtakor. Az imaéletem mások igényeit szolgálja, vagy a testvér lelki és testi gyógyítására összpontosítok? Drága testvérem! Miért könyörögsz? Miért imádkozol? Mi a lényeg az életedben? Sokan kérnek valamit, de vajon van-e szükségük arra, amiért imádkoznak? Minden embernek a nagy óhaja a vagyon, azonban minden embernek – szegénynek és gazdagnak egyaránt – Jézus Krisztusra van szüksége. Nekünk is Őt kell továbbadnunk! A sánta embernek Jézusra volt szüksége, mert Ő az egyedüli gyógyító. Egyedül Krisztus. Egyedüli orvos, a drága Főpap, Jézus. Ma is, és akkor is egyedül Ő tudja lábra állítani a sántákat.

Amikor az Ékes kapu sántája megkapta azt, amit Isten adott, fölugrott, járt és bement a templomba. Megtörtént a választás: nem a kapuban ült, nem kifelé ment a busás napi bevétellel, hanem a templomba. Ha Isten szerint adjuk tovább azt, amit Isten adott, akkor tudjuk tovább segíteni az embert Isten felé. Mert mi történt? Látta Őt a nép és dicsérte Istent. Drága pozsonyi testvérem! Te is megteheted! Te neked sincs kevesebb, mint Péternek volt. Mije volt Péternek? Krisztusa. Talán neked sincs ezüstöd és aranyad, de van Krisztusod. Jézussal megteheted, hogy az új napodat eleve Isten uralma alá helyezed, és akkor egészen másképp viselkedsz napközben, úgy mint Péter és János, akik az imádkozás idején érkeznek a templomba. Krisztussal megteheted, hogy 10 perccel korábban kelsz fel, hogy legyen időd imádkozva elcsendesedni, hogy közösséged legyen Istennel és az Ő drága szent Igéjével, mert ez vezérelte a tanítványokat, amikor a templomba mentek. A mi Urunkkal megteheted, hogy éppen a környezetben élő ún. „nehéz emberekért” könyörögsz reggelente, akivel éppen a templomba menet találkoztak Péter és János. Meglátod, hogy ugyanolyan nyíltság és erő árad majd belőled, mint Péterből és Jánosból, akik hittel vallották, hogy mijük nincs, és Kivel rendelkeznek igazán. Életed Szabadítójával megteheted, hogy a nap minden egyes problémáját Isten elé viszed, és akkor a téged terhelő felelősséget egészen más dimenzióba helyezed, mert tudod, hogy csak a názáreti Jézus nevében léphetsz mindenki elé. Személyes Megváltóddal megteheted, hogy karórátad Isten rendelkezésére bocsátod, és akkor meglátod, hogy a nap folyamán lesznek perceid, sőt óráid is Isten ügyének szolgálatára és felebarátaid

megsegítésére, mint délután három órára a templomba érkező Péternek és Jánosnak. Jézus lábainál megleheted, hogy minden képességed felajánlod Istennek, és így megszabadulsz a kisebbség érzésétől és az irigységtől, mert már nem magadra tekintesz, hanem a Téged és másokat megajándékozó Istenre, mint Péter és János, Akinek nevében kértek és adtak a sántának is. A jobb részt választva megleheted, hogy Istentől vidám szívet kérsz, és így nemcsak saját szomorúságodat győző le, hanem másoknak is juttatsz vidámító tekintetet, bátorító szót, mint Péter és János: „Kelj fel és járj!” Jézus útján járva megleheted, hogy egész családodat és a rád bízottakat Isten kezébe ajánlod, és így megszabadulsz a fölösleges aggodalmaskodástól. Ugyanakkor megnyílik a szemed annak meglátására, hogy az általad szeretett embereknek valóban mire van szüksége, mint egykor Péter és János, aki elmondta, hogy nincs alamizsnára valója, de van egy életre szóló Ura.

Légy olyan hálás, mint a meggyógyított ember és valld meg: „Hálát adok neked, Uram Jézus, mindenért, amit adtál; –elsősorban önmagamért –, mindenért, amit megakadályoztál; mindenért, amit elvettél; mindenért, amit megengedtél; mindenért, amit megelőztél; mindenért, amit megbocsátottál; mindenért, amit nekem készítettél; a halálért, amelyet helyettem vállaltál; a helyért, amit nekem a mennyben készítettél. Hála Uram, hogy engem örök szeretettedbe fogadtál!” Mije van Péternek és Jánosnak? Krisztusa, Ura, őriző Pásztor. Az imádkozásban ti is állhatatosak. Az állhatatosság fontos tulajdonság Istennél és embernél egyaránt. Ha Illés mindjárt az első könyörgése után abbahagyta volna az imádkozást, aligha esett volna az eső. (ld. IKir 18,24-36) Ha Jákób csak az esti imádkozás idején könyörgött volna, úgy másnap aligha élte volna túl az Ézsauval való találkozást. (ld. IMóz 32) Ha a kánaáni asszony azonnal beletörődött volna abba, hogy hitét a hallgatás, a megaláztatás, a visszautasítás – még ha félúton is –, megrendítse, akkor a nyomorúság nem szűnt volna meg leánya életében (ld. Mt 15,21-28), mert ahogyan Jakab apostol írja: „Nagy az ereje a megigazult ember buzgó könyörgésének.” Jak 5,16) Ámen.

Utóima: Imádkozzunk olyan lehajló látásért, amelynek fontos a testvér. Hadd tudjuk átértékelni a názáreti Jézus szolgálatát felénk, és az imádkozás óráit használjuk fel egymás gyógyítására, és bízunk Jézusra mindazt, amit mi nem tudunk. Az Úr gondol ránk, és nem alamizsnát készít, hanem új fickádozó hálaadással teli életet. Végsőig könyörögni a mi dolgunk, de Jézusra bízni önmagunkat és felebarátainkat, azok egészségét. Hitben járni bátorság, hittel kérni erény. „Jót s jól, ebben áll a nagy titok.” **Úri ima:** Mi Atyánk...

Áldás: „Mid van, amit nem kaptál (IKor 4,7)?” Ámen.

Ének: 475: „Imádkozatok és buzgón kérjétek...”

Reményik Sándor

Vájd ki

És ha megbotránkoztat a te
jobbszemed,

Vájd ki azt, és vesd el magadtól. -

Olvasom százszor is, míg rossz
szemem

Most minden dérvirágos reggelen

Az Evangéliumra ráhajol.

Vájd ki azt és vesd el magadtól...

Uram, ezek a kőkemény igék

Kegyetlen kéjjel telítenek engem,

S Te tudod, mily keserű elszántsággal

Állok néha a szemeimmel szemben,

Te tudod, hogy görbülnek ujjaim

Ragadozó és vajú mozdulatra,

Hogy macska-körömként, tigris-
körömként

Körömöm a kint szememből kikaparja.

S a kínnal együtt a szemem világát.

Semhogy így lássak, ne is lássak
inkább!

Mert botránkoztat az én félszemem,

És ha behúnyom, folytatja a másik,

És nem láthatok semmit sem
olyannak,

Amilyen volt, s mire lelkem vágyik.

Zavaros, szürke és ködös tavak

Az én szemeim s uszkál nyugtalan.

Homályos tükrükön ezer szemét,

Én utálok a szememet, Uram!

Utálok, igen, s vadul gyűlölöm,

És szégyellem is a szemeimet,

Mosatlan, párás börtön-ablakok,

S lemosni őket sohasem lehet!

És ha megbotránkoztat a te
jobbszemed:

Vájd ki azt és vesd el magadtól -:

Olvasom, míg átokverte szemem

Az Evangéliumra ráhajol.

Jaj, botránkoztat engem mind a kettő.

És mind a kettő balga és balog

És színre vak és szépségre vak immár

S számára csillag hasztalan ragyog.

Hogy nézzek én végtelen éjjeken

Rámtekintő édes csillagszemekbe,

Hogy nézzek, könyörülő Istenem,

Ha ilyen tisztátalan a szemem??!

Vájd ki azt és vesd el magadtól -:

Uram, én egyszer csak nekik-esek,

És vajúk, tépek, irtok, kaparok,

Míg nem hagyok, csak véres
gödröket!

És akkor talán mögöttük kigyúl,

Kigyúl a tátongó odúk mögött

Minden jóság, szépség és tisztaság,

Mi látó szemem elől megszökött.

Ragyog a harmat és ragyog a dér is

És szűzi hamva lesz mindennek újra,

Mert az én gonosz szemeim mögött

Lappangott minden drága szín
megbújva.

S akkor öltözöm tavasz bíborába,

Tél fehérébe és ősz aranyába,

Felöltözöm a gyönyörű világba

S felöltözöm mély, túlvilági kékbe.

Világtalanul, véres szemgödrökkel,

Uram, úgy megyek be az üdvösségbe.

1938

Füle Lajos
A szépség

A szépség volt az álmom,
szépség a mágneselem.
Tán ott is megtaláltam,
ahol más senki sem.

Volt úgy, hogy életemben
tombolt a bú, a gond,
mégis nyomára leltem:
tüskék közt rózsza volt.

Rejtőzve is közel jött,
bármerre vitt az út,
hol egy mosolyba fészkelte,
hol egy kis dalba bújt.

Hol illanó madárka volt,
hol hímes lepkeszárny,
hol múló, ritka mámor,
hol hamvas, tiszta lány.

Hol halkuló harangszó,
hol zsoltár ritmusa,
gyerekhang, messze hangzó,
vagy hangtalan ima.

de mindenütt elértem,
de szüntelen elért.
A szépség volt az élet,
az élet volt a szép.

Bálint Zoltán
ÚGY ÉLJ!

Úgy élj, hogy az egész világ
Figyeli minden léptedet,
Látja, hogy őszintébb, tisztább vagy,
S kutatja békességedet.

Úgy élj, hogy az egész világ
Ítéli minden léptedet,
Látja, hogy nem egyedül vagy,
S kutatja gyengéségedet.

Úgy élj, hogy az egész világ
Benned, Jézust ítéli meg.
Szemükben Ő nem több, csak az,
Akinak te képviseled.